

**„Mândria merge înaintea pieirii, și
trufia merge înaintea căderii.“**

Proverbe 16.18

Sâmbătă

20

Iulie

Spicul de grâu și pleava (2)

Nu a trecut mult timp și se auzi un foșnet. Spicul cel gol, cu capul sus, privi în zare. Erau secerătorii care tăiau grâul și-l făceau snopi. Spicul cel plin ajunsese acum lângă cel gol și zise:

- Acum nu mai privești cu trufie spre noi.
- Nu mai privesc, dar oamenii au să mă aleagă și o să-mi dea un loc de cinste.

După puțină vreme a început treieratul. Din spicul plin căzură boabe mari și grele.

- Ce boabe frumoase! Este un grâu de soi, ziseră treierătorii. Îl ținem de sămânță, și din el vor crește la anul alte spice bogate.

Spicul cel mândru, dar găunos, a sunat a pagubă din frunze; nicio boabă nu a căzut din el. Tot spicul s-a sfărâmat și a căzut numai pleavă.

- Dați pleava la o parte! au spus treierătorii. Cum s-au rătăcit astfel de spice goale în lanul nostru? Această pleavă este bună pentru foc.

Iată o lecție pentru fiecare dintre noi! Ce suntem? Spic de grâu, care aduce roadă pentru gloria lui Dumnezeu și folosul oamenilor, sau spic gol și înfumurat? Secerișul, adică proba practică, va arăta ce suntem: spic gol sau spic plin. Cu alte cuvinte: creștini cu numele sau creștini adevărați.